

ת"פ 16512/08/17 - דוד גודובסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 16512-08-17 מדינת ישראל נ' קירשנבאום ואח'

לפני כבוד השופט ירון לוי

המבקש
דוד גודובסקי ע"י ב"כ עו"ד מאור ברדיצ'בסקי ועו"ד לירן זילברמן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר מאור אבן-חן.

החלטה

הבקשה

1. בקשת הנאשם 2 (להלן: "**המבקש**") להורות על העברת הדיון, בפני מותב אחר, לצורך גזירת עונשו, לאחר שהודה והורשע בפניו, במסגרת הסדר דינו, בכתב אישום מתוקן.

במסגרת ההסדר לא הגיעו הצדדים להסכמה עונשית.

ההליכים

2. ביום 6.6.17 הוגש נגד המבקש - ששימש, בתקופה הרלוונטית, מנהל אגף הארגון של מפלגת "ישראל ביתנו" - כתב אישום, שבו הואשמו, יחד עמו, מזכ"לית מפלגת "ישראל ביתנו" (נאשמת 1), מנכ"ל משרד החקלאות ופיתוח הכפר, ורעייתו (נאשמים 3, ו-5) וגזבר מועצת מטה בנימין (נאשם 4).

הנאשם 4 הודה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, ודינו נגזר.

3. בכתב האישום המקורי יוחסו למבקש שלושה מתוך שנים-עשר אישומים, בכלל כתב האישום, במסגרתם יוחסו לו העבירות הבאות: לקיחת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (שבע עבירות); בקשת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 לחוק בצירוף סעיף 294 לחוק (שמונה עבירות); הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") (ריבוי עבירות); שימוש במרמה ערמה ותחבולה במזיד

ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**") (ריבוי עבירות); סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק; קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

4. בישיבת מענה מיום 7.9.17 נקבע כי במידת הצורך, תחל שמיעת הראיות, ביום 8.1.18.

5. ביום 12.9.18 נעתר בית המשפט לבקשת סניגורי המבקש דאז, עו"ד אלון רון ועו"ד איילת לשם, ושחררם מייצוגו.

ביום 17.10.17, מונו עו"ד מאור ברדיצ'בסקי ועו"ד לירן זילברמן, לייצג את המבקש מטעם הסנגוריה הציבורית.

6. בשים לב להצטרפותם המאוחרת של עו"ד ברדיצ'בסקי וזילברמן להליך, ביחס לסניגורי יתר הנאשמים, נעתר בית המשפט, ביום 22.11.17, חלקית, לבקשתם לדחיית הדיון במספר חודשים, והורה על דחיית תחילת שמיעת הראיות ליום 5.2.18.

על מנת ליתן לב"כ המבקש שהות נוספת להיערכות, נקבע כי בתחילה יעידו עדי תביעה ויוגשו ראיות, ביחס לאישומים שאינם מיוחסים למבקש.

7. ביום 2.1.18 הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום נגד המבקש, על דרך הוספת פרשייה עובדתית נוספת לאישום השישי. במסגרת התיקון יוחסו לנאשם, כחלק מהאישום השישי, עבירה נוספת של לקיחת שוחד ועבירה נוספת של הלבנת הון.

8. ביום 5.2.18 הוחל בשמיעת הראיות, כאשר בהתאם למתווה המתואר, בשלב ראשון העידו עדי תביעה והוגשו ראיות, ביחס לאישומים שאינם מיוחסים למבקש.

9. ביום 19.3.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. בהתאם להסדר, הודה הנאשם, והורשע, בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

א. לקיחת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 לחוק (ארבע עבירות);

ב. בקשת שוחד, עבירה לפי סעיף 290 לחוק בצירוף סעיף 294 לחוק (שתי עבירות);

ג. הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור

הלבנת הון (שלוש עבירות).

10. במסגרת ההסדר לא הגיעו הצדדים להסכמה עונשית. סוכם, שהצדדים יטענו לעונש ללא הגבלה, מבלי לחלוק על העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

עוד סוכם, שהנאשם יטען במסגרת הטיעונים לעונש שלא קיבל טובת הנאה לכיסו הפרטי, כי שימש עוזרה של הנאשמת 1 ופעל לטובת המפלגה, ושלא יהיה בהודאתו כדי להפיל מי מהנאשמים האחרים בפרשה.

11. לאחר הצגת ההסדר, עתרו ב"כ המבקש, כי הטיעונים לעונש ישמעו בפני מותב אחר.

טענות הצדדים

12. ב"כ המבקש, עו"ד ברדיצ'בסקי ועו"ד זילברמן, טענו כי לאור הקבוע בסעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ומשטרם החלה שמיעת הראיות נגד הנאשם, אין מניעה להעברת הדיון בפני מותב אחר.

לטענת הסנגורים, העברת דיון הטיעונים לעונש בפני מותב אחר נועדה להעמיד את המבקש במצב בו היה עומד אלמלא החלה שמיעת הראיות בתיק, במתכונת שתוארה לעיל.

לפי הטענה, לו התקבלה בקשת הסניגורים לדחיית מועד שמיעת הראיות, היה נגזר דינו בטרם נשמעו ראיות בתיק. במצב הדברים הנוכחי, הגם שבשלב זה נשמעו ראיות רק ביחס לאישומים שלא יוחסו למבקש, הרי שבית המשפט נחשף לחומר ראיות, ובכללו גם "**ראיות לחובתו לכאורה של הנאשם**". בפרט, התייחסו הסניגורים להאזנות סתר לשיחות בין הנאשם לבין אחרים - שלטענתם, אינן קבילות - ואשר הוגשו בכפוף להכרעה עתידית בעניין קבילותן.

עוד נטען כי עד למועד גזירת דינו של המבקש, צפוי בית המשפט להיחשף לראיות נוספות, ובהן האזנות סתר נוספות ששאלת קבילותן שנויה במחלוקת בין הצדדים.

לטענת הסניגורים, הראיות המדוברות "**מציירות סוג של תשתית, סוג של נרטיב בתיק...**" אליה לא היה נחשף בית המשפט אלמלא החלה שמיעת הראיות בתיק. על פי הטענה, למען מראית פני הצדק - הגם שאין באמור כדי להוות עילת פסלות - ראוי להעביר את הדיון בעונשו של המבקש בפני מותב שלא נחשף לראיות המדוברות.

עוד נטען כי גזירת דינו של הנאשם עלולה להוביל להתגבשותה של עילת פסלות ביחס לנאשמים הנותרים, זאת "**ככל שבית המשפט יאמר אמירות כאלה ואחרות בגזר הדין**".

הסניגורים הדגישו שבהעברת הדיון בפני מותב אחר לא יהיה כדי ליצור עומס מיותר על מערכת המשפט, שכן בהליך גזירת העונש לא יהיה צורך בשמיעת ראיות.

הסנגורים תמכו את בקשתם בהחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 28759-05-15 **מדינת ישראל נ' מלכה** (12.7.15) (להלן: "**עניין מלכה**").

13. ב"כ המאשימה, עו"ד מאור אבן חן, טען כי אינו מוצא פסול בהמשך הדיון בהתאם לסדרי הדין הנהוגים, והותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

דין ומסקנות

14. לאחר שבחנתי לעומק את טענות המבקש, הגעתי לכלל מסקנה שאין הצדקה להעברת גזירת הדין למותב אחר.

להלן יפורטו טעמיי.

15. "המיקום הגיאומטרי" של הבקשה אינו מובהק. אין חולק שאין מדובר בבקשת פסלות. הסניגורים השיבו מפורשות לשאלת בית המשפט כי אין מדובר בבקשה לפסילת המותב, ולא נטען, בשלב כלשהו, כי מתקיים בענייננו חשש, כלשהו, למשוא פנים ביחס למבקש.

מנגד, אין מדובר בבקשה מינהלית להעברת הדיון בפני מותב אחר, שכן הנמענים לבקשה מסוג זה, הם נשיא בית המשפט או סגנו.

הבקשה, נמצאת אפוא בתווך בין קצוות אלה, ומושתת על שני אדנים: הטענה כי לשם מראית פני צדק, ראוי שדינו של המבקש ייגזר על ידי מותב שלא שמע ראיות בתיק, ובפרט, שלא נחשף לראיות שהתעורר ספק באשר לקבילותן; והאפשרות שבגזירת הדין תתעורר עילת פסלות ביחס לנאשמים הנותרים.

אדון בטענות אלה כסדרן.

חשיפה לראיות בלתי-קבילות

16. חזקה על בית המשפט שהוא מקצועי, שיכריע בדיון, על בסיס ענייני ואובייקטיבי.

ברוח זו, הלכה היא כי אין בחשיפה למידע בלתי קביל כדי להביא לפסילת שופט, זאת, "**שכן חזקה על השופט כי מקצועיותו תאפשר לו להתעלם מחומר זה ולהפריד בתודעתו בין החומר הקביל לבין זה שאינו קביל**" (יגאל מרזל **דיני פסלות שופט** (2006) עמ' 299). חריג לעקרון זה הוא מקרה שבו נחשף בית המשפט למסה קריטית של חומר ראיות בלתי קביל, שהוא "**כה מקיף ויסודי עד שקיים החשש שגם שופט מקצועי לא יוכל להדחיקו**" (ע"פ 6752/97 **פרידן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(5) 329, 334 (1997); ראו גם: ע"פ 2068/18 **דרי נ' מדינת ישראל** (23.3.18); ע"פ 640/18 **בנון בר בע"מ נ' עירית תל אביב** (21.1.18); ע"פ 8821/07 **סעד נ' מדינת ישראל** (23.12.2007)).

בחינה קפדנית של חומר הראיות אליו נחשף בית המשפט עד לשלב זה של הדיון, מעלה כי אין בחומר הראיות שהוגש - הן לאור כמות החומר והן לאור איכותו - לעורר ולו חשש קל ששופט מקצועי יתקשה להדחיקו.

לבית המשפט הוגשו תמלילי האזנות סתר לשיחות שקיים המבקש עם אחרים. ביום 6.3.18, ביקשו ב"כ הנאשם לקיים דיון בשאלת קבילות האזנות הסתר, בפני מותב אחר. הבקשה לא נומקה. בטרם נידונה, התייתה הבקשה עם גיבוש ההסדר. בחינת תמלילי השיחות מעלה שרובן קשורות לאישומים שאפילו לא יוחסו למבקש בכתב האישום המקורי, ומיעוטן קשורות לעבירות בהן הודה המבקש והורשע. אף אם אקבל את טענת הסניגורים - לפיה, כביכול, מדובר בראיות בלתי קבילות בעניינו של המבקש - איני סבור שיש בהיחשפות בית המשפט לתמלילי השיחות, כדי לפגוע, שהוא זה, ביכולת בית המשפט לגזור את דינו של המבקש על בסיס ענייני ואובייקטיבי.

עילת פסלות עתידית

17. אשר לטענת המבקש, לפיה בית המשפט עלול להתבטא בהליך גזירת הדין באופן שעשוי להוביל להיווצרות עילת פסלות ביחס לנאשמים הנותרים, חזקה על בית משפט מקצועי שימנע מאמירות מהסוג שמתארים הסניגורים. למרות שאירוע דומה התרחש בעניינו של נאשם אחר בתיק זה - נאשם 4 שהודה והורשע במסגרת הסדר טיעון ומותב זה גזר את דינו -לא התממש "תרחיש הפסלות" שמפניו מזהירים הסניגורים.

בנסיבות אלה, איני סבור שיש הצדקה להורות על העברת הדיון בשל האפשרות הערטילאית של התגבשות עילת פסלות עתידית.

18. הסניגורים הפנו בטיעוניהם לעניין מלכה, שם התיר בית המשפט להעביר את הדיון בעניינו של נאשם 1, שהודה במסגרת הסדר, בפני מותב אחר. באותה פרשה, נטען שבמסגרת גזירת דינו של נאשם 1 תידרש התייחסות לתיאור מערכת היחסים בין הנאשם לבין נאשמים אחרים. זאת, לאור טענת הנאשם 1 שנגרר לביצוע המעשים על ידי הנאשם 2. במצב דברים זה, סבר בית המשפט כי התקיים חשש להתגבשות טענת פסלות עתידית ביחס לנאשמים הנותרים, וכדי להבטיח שבית המשפט יוכל לשמוע את משפטם - במיוחד לאור החשש שהחלפת המותב בשלב מאוחר תגרום להימשכות ההליכים - הועבר עניינו של הנאשם 1 בפני מותב אחר. יוטעם, שבעניין מלכה התבקשה העברת הדיון על ידי נאשם 4 בעוד הנאשם 1, שעניינו הועבר, התנגד לבקשה.

סבורני שלא ניתן לגזור מהחלטת בית המשפט בעניין מלכה, גזירה שווה לעניינו. ב"כ המבקש לא טענו שיש בכוונתם לטעון במסגרת הטיעונים לעונש טענות עובדתיות באשר לחלקם של הנאשמים הנותרים בפרשה, המחייבות את העברת הדיון.

19. לסיכום, לא מצאתי שיש באיזו מטענות המבקש כדי להצדיק העברת הדיון בפני מותב אחר. יוטעם, כי חובת השיפוט חובת השופט היא:

"כשם שחובה על שופט לפסול עצמו במקום שהתנאים מחייבים זאת, כן חובה עליו שלא לפסול עצמו מקום שהתנאים לפסילה אינם מתקיימים. חובת השיפוט היא חובת השופט" (ע"פ 5756/95 עדנאן עתאמנה נ' מדינת ישראל (17.12.95)).

הימנעות ממילויה מצריכה קיומו של טעם כבד משקל, שלא הובא בענייננו.

סוף דבר

20. לאור כל האמור - הבקשה נדחית.

הטיעונים לעונש בעניינו של המבקש יישמעו ביום 25.4.18, שעה 11:30.

הסניגורים יוודאו התייצבות הנאשם.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.